

Justyn Skowron

Siemkowice, woj. sieradzkie. Stanowisko 3

Informator Archeologiczny : badania 19, 53

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W wyniku przeprowadzonych badań wyróżniono na wzgórzu dwie strefy występowania obiektów prehistorycznych: I/północna krawędź wzgórza, gdzie odkryto palenisko I i 2; II/wschodni stok wzgórza z paleniskami 3 i 4, półszkieletem i depozytem burazynowym. Jak się wydaje obiekty strefy I mogą być nieco starsze i pochodzić ze schyłku epoki brązu.

Teren został udostępniony pod budowę osiedla domków jednorodzinnych. Wszelkie prace ziemne są jednak objęte ciągłym nadzorem archeologicznym. Stacjonarne badania nie będą kontynuowane, mogą być jedynie prowadzone dorywczo prace ratownicze.

Dokumentacja i materiały w MA w Gdańsku.

SANOK-BIAŁA GÓRA
woj. krośnieńskie
Stanowisko 3

patrz
wcześnie średniowiecze

SIEMKOWICE
woj. sieradzkie
Stanowisko 3

Biuro Badań i Dokumentacji Zabytków
w Sieradzu

Badania prowadził mgr Justyn Skowron /autor sprawozdania/.
Finansował WKZ w Sieradzu. Drugi sezon badań. Cmentarzysko
kultury łużyckiej z końca epoki brązu i okresu halstackiego.

W nawiązaniu do wykopu z ub.r. łącznie przebadano 36 m². Odkryto sześć grobów popielnicowych, z czego trzy w dużym stopniu uszkodzone /rozorane/. Groby grupowały się wokół bruku z kamieni polnych. Rozmiary bruku ok. 150 x 250 cm. Trzy popielnice zachowały się w stopniu nadającym się do rekonstrukcji. Ponadto znaleziono: dwie przystawki - czerpak i niewielki kubek z guzami na brzoścu, szpilę brązową, z główką zwiniętą w naszko oraz grzechotkę glinianą, dwustożkową o wierzchołkach płasko ściętych.

Istnieje nadal poważne zagrożenie stanowiska przez działającą żwirownię oraz rozwój inwestycji budownictwa jednorodzinnego.

Materiały znajdują się w Muzeum Ziemi Wieluńskiej.

Badania będą kontynuowane.

STABOSCIN, gm. Świerczów
woj. opolskie
Stanowisko C

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Opolu

Badania prowadzili: mgr Ewa Maruszak i mgr Klemens Macewicz
/autor sprawozdania/. Finansował WKZ w Opolu. Drugi sezon
badań. Osada ludności kultury łużyckiej z IV-V okresu epoki
brązu.

Stanowisko jest położone na wydmię, około 300 m na południe od wału, w obrębie intensywnie eksploataowanej płaskowiny.

Przebadano najbardziej zagrożony obszar przylegający do krawędzi wyłierzyska od strony zachodniej /przy drodze polnej/ i od strony południowej, o łącznej powierzchni około 4 arów. Odkryto 108 obiektów. Wyróżniono wśród nich 2 przyziemia budynków mieszkalnych, 5 jam zasobowych, 10 gospodarczych, 9 palenisk oraz kilkadziesiąt jam postępowych. Pozostałe były trudne do określenia.

Podobnie jak w ubiegłym sezonie materiał zabytkowy był bardzo ubogi, ograniczał się prawie wyłącznie do utamków naczyń glinianych. Wyjątek stanowiły mały fragment prawdopodobnie naszyjnika i guziczek, wykonane z brązu.

Zabytki i dokumentację przekazano do Muzeum Śląska Opolskiego.

Przewiduje się kontynuację badań.

SZARHA, gm. Skalbmierz
woj. kieleckie
Stanowisko 9

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury Materialnej
Zakład Archeologii Małopolski
w Krakowie

Badania prowadziła mgr Barbara Baczyńska. Finansował WKZ w
Kielcach i IHKM PAN. Szósty sezon badań. Osada i cmentarzysko
kultury mierzanowickiej, ślady osadnictwa kultury bałtyckiej.